

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.180 van 9 december 2003
in de zaak A.126.516/XIV-11.619.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat B. STAELENS,
 kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
 Bevrijdingslaan 4 bus 1

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 5 april 1969 en van Angolese nationaliteit, op 9 september 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 19 juni 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 18 september 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 29 oktober 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DESMET die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 6 juni 2002 en verklaart zich vluchteling op 10 juni 2002.

1.2. Op 19 juni 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 8 augustus 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen. Buiten dit criterium steun ik mij op de volgende grond, voorzien in art. 52 van de Vreemdelingenwet: bedrieglijk. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren. Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op de moeilijke humanitaire toestand in uw land van herkomst. Het komt hem toe bij een eventuele gedwongen terugleiding hiermee rekening te houden.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Tchiowa (Cabinda). In 1985 werd u ingelijfd bij de FAPLA, het toenmalige Angolese leger dat later de FAA (Forças Armadas Angolanas) werd. Na een opleiding in Buco Zau (Cabinda) werd u ingedeeld in de eerste compagnie van de vijfde brigade in Buco Zau, waar u tot 2001 verbleef. U werd de verantwoordelijke van een groep binnen deze compagnie. In 1992 werd u gepromoveerd tot

sergeant en werd u als commandant van de eerste compagnie verantwoordelijk(e) voor de militaire operaties van deze compagnie.

Sinds 1992 nam u deel aan clandestiene activiteiten voor het FLEC/FAC (Frente para a Libertação de Enclave de Cabinda/Forças Armadas de Cabinda). U ondervond geen problemen omwille van deze activiteiten. Op 4 april 2001 werd uw groep op missie gestuurd naar Miconje, waar het FLEC/FAC haar belangrijkste basis heeft. Onderweg realiseerde u (zich) dat dit een onmogelijke missie was waarbij u en uw manschappen zo goed als zeker om het leven zouden komen. Daarom keerde u terug naar de basis in Bucu Zau, waar u op 28 juni 2001 aankwam. Op 30 juni 2001 werd u door twee soldaten naar Gilles, de verantwoordelijke van de basis in Bucu Zau gebracht. Hij beschuldigde u van verraad. U werd gearresteerd en in de gevangenis op de basis opgesloten. Vervolgens werd u naar Luanda gebracht.

In april 2002 werd de gevangenis in Luanda bezocht door een officiële delegatie. Eén van de bezoekers was Kaumba Patricio, een militair die u in 1991 had ontmoet. Hij herkende u en hielp u twee dagen later de gevangenis te ontvluchten. Omdat u vreesde verder door de MPLA te worden vervolgd, verliet u Angola. Op 5 juni 2002 verliet u Luanda per vliegtuig. Na een tussenstop in Moskou (Rusland) kwam u de volgende dag in Brussel aan. Op 10 juni startte u uw asielaanvraag.

Uit uw verklaringen voor de diverse asielinstanties kan worden opgemerkt dat u uw land hebt verlaten omdat u vervolging vreesde omdat u een militair bevel van uw overste niet hebt opgevolgd. Uw vrees voor vervolging en bestraffing houdt bijgevolg geen verband met de criteria voor het toekennen van het vluchtelingenstatuut voorzien in de Geneefse Vluchtelingenconventie.

Bovendien kan aan uw verklaringen gedurende meer dan vijftien jaar voor de FAA in Bucu Zau te hebben gewerkt worden getwijfeld.

Zo zegde u niet te weten wie de overste was van Gilles, die al sinds 1989 aan het hoofd van uw brigade stond (p. 13). U stelde niet te weten wie de hoogste militaire verantwoordelijke in Cabinda was (p. 13). Verder verklaarde u dat uw brigade tien compagnies telde, met aan elke compagnie een commandant aan het hoofd, zoals u. U kon evenwel slechts twee namen noemen van andere commandanten binnen uw brigade in Bucu Zau (p. 19). U kon evenmin de namen noemen van de verantwoordelijken voor de basissen van de FAA in Necuto en Tando Limbo (p. 20).

U stelde onterecht dat Jose Maria Santos aan het hoofd stond van de FAA, toen u Angola verliet. De bevelvoerder van de landmacht bleek u in het geheel niet te kennen (p. 23). U verklaarde in strijd met de werkelijkheid dat generaal 'Ben Ben' op dit moment deel uitmaakt van de MPLA (p. 32).

U wist niet wie de troepen van het 'FDC' leidde en kon evenmin met zekerheid zeggen wie de hoogste verantwoordelijke van FLEC-Renovada is (p. 33).

Verder stelde u onterecht dat Massabi en Beira-e-Nova dorpjes zijn tussen Bucu Zau en Dinge. Andere dorpjes tussen deze twee plaatsen kon u niet noemen. U kon slechts één dorpje noemen tussen Bucu Zau en Viede (p. 21 en 22). U verklaarde tot slot verkeerdelijk dat de Chiloango doorheen Bucu Zau stroomt (p. 30) (en zie informatie in het administratief dossier op het Commissariaat-generaal en geografische kaart van Cabinda).

Het medisch attest (opgemaakt door Dr. Beckers, te Neerpelt op 27 juni 2002) doet geen afbreuk aan voorgaande overwegingen (aan)gezien dit document enkel een opsomming geeft van uw medische problemen zonder dat hierbij uitsluitel gegeven wordt met betrekking tot de oorzaak ervan.

Wegens gebrek aan documenten ter zake kunnen uw reisweg, nationaliteit en identiteit niet worden nagegaan.

Tenslotte bevat het verzoekschrift tot instelling van dringend beroep geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen. (...).".

2.1. Overwegende dat verzoeker een eerste middel aanvoert, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat verzoeker vooreerst vaststelt dat de bestreden beslissing zijn asielaanvraag als bedrieglijk bestempelt, zonder dat wordt aangegeven waarom de aanvraag dergelijk adjectief verdient; dat verzoeker in tweede instantie vaststelt dat er in zijn verschillende verklaringen geen tegenstrijdigheden werden gevonden;

Overwegende dat uit de samenlezing van het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en de nota's genomen tijdens het interview op het

Commissariaat-generaal, gekoppeld aan de inhoud van de bestreden beslissing, blijkt dat de asielaanvraag van verzoeker geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen; dat dit motief, dat omstandig wordt uitgewerkt in de bestreden beslissing, volstaat om de beslissing van de Commissaris-generaal te schragen;

Overwegende dat in de bestreden beslissing vooreerst wordt vastgesteld dat het asielrelaas van verzoeker niet klopt, doordat hij geen coherente en consistente verklaringen aflegt in verband met zijn militaire loopbaan, die begon in 1985 en eindigde op 30 juni 2001; dat uit de bestreden beslissing en uit de verklaringen van verzoeker voor de diverse asielinstanties blijkt dat hij zijn land zou hebben verlaten omdat hij vervolging vreesde en een militair bevel van zijn overste niet zou hebben opgevolgd; dat de bestreden beslissing hieruit op goede gronden afleidt dat de vrees voor vervolging en bestraffing van verzoeker geen verband houdt met de criteria voor het toekennen van het vluchtelingenstatuut voorzien in de Conventie van Genève; dat de Commissaris-generaal als belangrijk bijkomend motief doet gelden dat aan de verklaringen van verzoeker dat hij gedurende meer dan vijftien jaar voor de FAA in Bucu Zau zou hebben gewerkt, kan worden getwijfeld; dat deze twijfel steun vindt in de volgende objectieve gegevens van het administratief dossier:

- verzoeker kent de overste van GILLES, die zijn eigen korpsoverste was, niet, hoewel voornoemde overste sedert 1989 aan het hoofd van de brigade stond, waartoe verzoeker zagezegd behoorde;
- verzoeker weet niet wie de hoogste militaire verantwoordelijke in Cabinda was, op het tijdstip van zijn vlucht;
- verzoeker weet dat zijn brigade tien compagnies telt, met een commandant aan het hoofd van elke compagnie, functie die verzoeker waarnam, maar hij kent slechts twee namen van andere commandanten binnen de brigade in Bucu Zau, waartoe hij behoorde;
- verzoeker kent de namen niet van de verantwoordelijken van de basissen van de FAA in Necuto en Tando Limbo;
- verzoeker beweert ten onrechte dat Jose Maria SANTOS aan het hoofd stond van de FAA toen hij Angola verliet;
- verzoeker kent de bevelhebber van de landmacht niet;
- hij verklaart in strijd met de werkelijkheid dat generaal "BEN BEN" deel uitmaakt van de MPLA;
- hij weet niet wie de troepen van het FDC leidt en kan niet met zekerheid zeggen wie de hoogste verantwoordelijke van FLEC- Renovada is;

Overwegende dat in de bestreden beslissing vervolgens wordt vastgesteld dat de geografische en topografische kennis van verzoeker van het gebied waar hij als militair zagezegd actief was, beperkt is; dat hij aldus onterecht voorhoudt dat Massabi en Beira-e-Nova dorpjes zijn tussen Bucu Zau en Dingé; dat hij tussen deze twee dorpjes geen andere dorpjes kon situeren, hoewel zijn militaire tocht, die hij op bevel van zijn

overste moest maken, onder meer langs deze dorpjes verliep; dat hij slechts de naam van één dorpje kon noemen tussen Bucu Zau en Viede; dat verzoeker verkeerdelijk verklaart dat de Chiloango doorheen Bucu Zau stroomt;

Overwegende dat de bestreden beslissing daaraan toevoegt dat “wegens gebrek aan documenten ter zake (...) (zijn) reisweg, nationaliteit en identiteit niet (kunnen) worden nagegaan”; dat dit een determinerend motief uitmaakt waarop de bestreden beslissing in haar geheel kan steunen; dat uit wat voorafgaat volgt dat het al dan niet bedrieglijk karakter van het asielrelaas van verzoeker en de afwezigheid van tegenstrijdigheden in zijn verklaringen in casu niet terzake dienend zijn;

Overwegende dat het eerste middel ongegrond is;

2.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel aanvoert, afgeleid uit de schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van het protocol betreffende de status der vluchtelingen opgemaakt te New York op 31 januari 1967, van de artikelen 48 en 52, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de beginselen van behoorlijk bestuur als daar zijn het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, alsook van het beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen;

Overwegende dat het tweede middel in de mate dat de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur wordt gevisieerd niet ontvankelijk is, omdat dit onderdeel niet wordt uitgewerkt;

Overwegende dat uit de analyse van het eerste middel blijkt dat het asielrelaas van verzoeker geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève, omdat hij vervolgd werd in zijn vermeend land van herkomst wegens landverraad, aangezien hij in zijn hoedanigheid van militair weigerde een bevel van een hiërarchisch overste uit te voeren; dat dit niet is opgenomen in vernoemde Conventie, aangezien de verdragsluitende partijen de lidstaten de mogelijkheid gaven om een leger te hebben en om in een tuchtrecht te voorzien, eigen aan een leger; dat verzoeker geen elementen aanbrengt die toelaten de vervolging waarop hij zich beroept anders te kwalificeren, of die aantonen dat het proces dat eventueel tegen hem zou worden gevoerd de mensenrechten zou miskennen; dat verzoeker niet bewijst en zelfs geen begin van bewijs bijbrengt, waaruit zou kunnen blijken dat zijn militaire missie, als die er al ooit is geweest, “de facto niet meer of minder dan een verdoken suïcidale missie was en bovendien georchestreerd (was) vanuit politiek-militaire hoek”;

Overwegende dat het tweede middel, in mate dat het ontvankelijk is, ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen december tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.